

**Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje
se sídlem v Brně
Kounicova 24
611 32 Brno**

V Brně dne 5. 4. 2020

Spisová značka: *nepředchází*

Žalobci: **Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D.,** trvale bytem Lidická
700/19, Veveří, 602 00 Brno

a **Mgr. David Zahumenský, advokát,** trvale bytem Lidická
700/19, Veveří, 602 00 Brno

STÍŽNOST NA NEZÁKONNÝ POSTUP ZASAHUJÍCÍCH POLICISTŮ

Elektronicky

1

Přílohy:

- *Plná moc*

I.

Skutkový stav

[1] Dne 5. 4. 2020 asi ve 14.20 hod byli žalobci zastaveni hlídkou policie ČR na okraji obce Klentnice u naučené stezky Děvín pod Pálavou u turistického rozcestníku Perná, rozcestí.

[2] Žalobci byli na nedělním rodinném výletu do přírody s 2 nezletilými dětmi. Poté, co zaparkovali na vyhrazeném parkovišti, vydali se směrem k nedaleko začínající naučné stezce. Když byli skoro u rozcestníku, zastavila u nich projíždějící hlídka Policie ČR a jeden z policistů se jich zeptal, kam jdou. Když ukázali, že nahoru směrem do přírody, sdělil jim, že tam ne.

[3] Žalobci i s dětmi poklidně pokračovali směrem k naučné stezce. Policisté však zastavili auto a vyzvali žalobce, aby se legitimovali. Žalobci trvali na tom, aby jim bylo sděleno, proč se mají legitimovat. Na to byli policisté schopni odpovědět jen tolik, že na základě zákona o policii. Nebyli schopni sdělit konkrétní důvod pro provedení daného úkonu.

[4] Za strany policistů bylo žalobcům sděleno, že na Pálavu do přírody je zakázán vstup na základě vládního usnesení o omezení pohybu. To žalobci rozporovali s tím, že takový zákaz neexistuje, že mají oni i jejich děti roušky a že dodržují povinné vzdálenosti.

[5] Přesto bylo provedeno ztotožnění žalobců (žalobci se zdráhali poskytnout průkazy totožnosti bez uvedení důvodu, ale nakonec je předali).

[6] Policisté opakovali, že žalobci nesmějí na Pálavu pokračovat, protože tam je údajně moc lidí. Když toto žalobci rozporovali, tak policisté sdělili, že jiní občané si téhož dne domluvit dali a že nechápou, o co žalobcům jde. Když bylo zřejmé, že žalobci budou v cestě pokračovat, uzavřeli to policisté s tím, že žalobce „nahlásí“.

[7] Žalobci si pořídili zvukový záznam a fotografie policistů. Obojí přiloží k žalobě.

[8] Žalobkyně nikdy neměla řízení ani o dopravním či jiném přestupku a nikdy dříve nebylo potřeba, aby byla ztotožňována policisty. Zdůrazňuje, že na policisty křičela, jednalo se ale reakci na situaci, kdy si nechtěla nechat líbit to, že bezdůvodně zneužívána pravomoc policie k bezdůvodně šikaně občanů, kteří jsou už tak značně omezováni vyhlášeným nouzovým stavem a na něj navazujícími opatřeními vlády a ministerstva zdravotnictví. Podobně zvyšoval hlas také žalobce, zejména poté, co jeden z policistů se začal vůči žalobkyni vyjadřovat neslušně. Žalobkyně nijak nepopírá, že s policisty nejednala klidně, neboť po opakovaných výhrůžkách v médiích byla z podobného postupu velmi nervózní a cítila se i kvůli dětem mimořádně nekomfortně, zejm. proto, že vůbec nic neprovedla. Zejm. mladý policista, který neprováděl ztotožnění, se choval mimořádně arogantně. Ostatně podobné chování

dokládají i popisy z jiných částí republiky, např. případ lékaře z Frýdku Místku, který byl rovněž zcela zbytečně šikanován policisty, ačkoli sám jistě mnohem lépe věděl, jak řešit ochranu proti koronavirové nákaze (viz Echo24.cz ze dne 5. 4. 2020).

[9] Jak je zřejmé z fotografií, jeden policista má **služební číslo 330463** a druhý má **služební číslo, které začíná 32732**.

[10] Pouze na okraj žalobci dodávají, že nerozumí tomu, jak mohlo být provedeno jejich ztotožnění, když oba měli skoro celý obličej zakrytý rouškou, tedy nebyl rozpoznatelný obličej k ověření. Jeden z policistů použil gumovou rukavici, druhý

[11] Žalobci si chtěli užít výletu do přírody s dětmi, které jsou celý týden zavřené v malém bytě v Brně, neboť nemohou chodit do školy. Hned na samém počátku byl ale rodinný výlet těžce narušen zásahem policistů a prakticky veškerá nedělní pohoda (která vůbec byla s ohledem na trvající omezení základních práv a svobod) tak byla zmařena.

[12] Žalobci zdůrazňují, že se na celém výletě s nikým třetím nebavili, všechny obcházeli a snažili se být maximálně ohleduplní. Právě i z toho důvodu, že městské parky jsou o víkendů nacpané, rozhodli se žalobci pro výlet do vzdálenější oblasti, aby byla dodržována stanovená dvoumetrová vzdálenost. Za celý několikahodinový výlet žalobci sice potkali několik osob, bylo to ale neskonale méně, než kolik by jich bylo přítomno v situaci, kdy by nebyl vyhlášen nouzový stav a rozhodně nebylo možné říct, že by daná oblast byla přelidněná.

Důkazy: správní spis, přiložené fotografie a zvukový záznam pořízený žalobci

II.

Nezákonný postup policistů

[13] Policista je oprávněn vyzvat osobu k prokázání totožnosti pouze z důvodů podle § 63 odst. 2 zákona o policii. Žalobci tvrdí, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn a jak je zřejmé i ze zvukového záznamu, policisté nebyli schopni žádný ze zákonem stanovených důvodů uvést.

[14] Smyslem tohoto ustanovení je mj. poskytnout ochranu fyzickým osobám v jejich osobnostní sféře a chránit je, aby nebyli nuceni bez opory v zákoně poskytnout své osobní údaje. Chrání fyzické osoby (ve vztahu k projednávané věci pak žalobkyni), aby se zásah nedotkl ústavně zaručeného práva na soukromí (čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny; konkrétně čl. 10 odst. 3 Listiny zahrnuje nejen „neoprávněné shromažďování,

zveřejňování nebo jiné zneužívání“ osobních údajů, ale také jejich zjišťování, kterému shromažďování a jinému nakládání s nimi předchází).

[15] Ústavní soud ve své judikatuře dovedl v podobných případech existenci široce pojatého „práva na informační sebeurčení“ vyplývajícího z ust. čl. 2 odst. 2 Listiny, které Ústavní soud označil za generální klauzuli ukrývající veškeré myslitelné zásahy do „svobodného prostoru osoby“ (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 512/02).

[16] Žalobci tak konstatují, že k zásahu do jejich ústavně zaručených práv a svobod výzvami k prokázání jejich totožnosti a prezentováním údajného zákazu vstupu na Pálavu v dané věci došlo.

[17] Je nutno konstatovat, že postup policistů byl zcela bez právního podkladu, neboť bylo nepravdivé jejich tvrzení, že žalobci nesmějí do přírody jít (ostatně policisté nakonec po slovní potyčce odejít nechali) a nebyl dán důvod pro to, aby žalobci byli vůbec zastaveni a byla zjišťována jejich totožnost. Navíc policisté nepostupovali v souladu se zásadou přiměřenosti vyslovenou v ustanovení § 11 a hlavně v ustanovení § 63 odst. 1 zákona o policii, kde je stanoveno, že rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti. Policisté svým postupem způsobili žalobcům bezdůvodnou újmu (srov. postup zvolený policisty v rozhodnutí NSS 10 As 236/2015 – 40.

Návrh

[18] **Žalobci poukazují na to, že policisté porušili své povinnosti stanovené zákonem o Policii ČR tím, že po nich požadovali prokázání totožnosti bez zákonného důvodu, chovali se nezdvořile a chtěli žalobcům bránit v tom, aby šli na Pálavu. Takové jednání považují žalobci za nepřijatelné a urážlivé a požadují omluvu.**

Žalobci žádají, aby toto upozornění bylo řádně prošetřeno a byly z něj vyvozeny vůči policistům jasné závěry. Zároveň žádají, aby byli v souladu s § 97 zákona o Policii ČR do 30 dnů vyrozuměni o přijatých opatřeních.

Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D.

Mgr. David Zahumenský